

(Priloga Vrtnu.)

Št. 4. Ljubljana, dné 1. aprila 1907. XV. tečaj.

Sijaj, sijaj, zlato solnce . . .

Sijaj, sijaj, zlato solnce,
cvetke vabi nam na dan,
da bo v pomladanskem cvetju
širna spet vzcvetela plan.

Sijaj, sijaj, zlato solnce,
da bo gozd ozelenel;
v njih vesele svoje pesni
ptičev zbor nam spet zapel.

Sijaj, sijaj, zlato solnce,
in razjasni nam obraz,
da veselo bomo peli,
pozabili zimski mraz.

Rajko Rojev.

Pomlad se vrača.

Juháj, zdaj zmagana beži
čez gore starka zima;
razdröbljen ščit in zlomljen meč,
plašč ves raztrgan ima.

Že privabito solnčece
je zvončkov nam iz zemlje,
po söjnih bregih kak žefran
že tudi v listju dremlje.

Solze ostavlja za seboj
kot biserne kristale:
potoček v strugi zbira jih,
potaplja v šumne vane.

Po vejah glasnih pevcev zbor
skakljá, veselo poje,
si ročno dela gnezdeca
za drobne mlade svoje.

Mokriški.

